

عنوان مقاله:

بررسی میزان انطباق ویژگی های دانشگاه اصفهان با ویژگی های سازمان یاددهنده از دیدگاه اعضای هیئت علمی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در مدیریت، علوم انسانی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عباس رجائی آذرخوارانی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز

جعفر جهانی - دانشیار بخش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی، دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز

خلاصه مقاله:

هدف از این تحقیق بررسی میزان انطباق ویژگی های دانشگاه اصفهان با ویژگی های سازمان یاددهنده از دیدگاه اعضای هیئت علمی بود. روش پژوهش، توصیفی از نوع پیمایشی بود و جامعه آماری مورد مطالعه شامل 539 نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه اصفهان بود که با استفاده از نمونه گیری تصادفی طبقه ای متناسب با حجم تعداد 148 نفر از آنان انتخاب گردیدند. ابزار جمع آوری اطلاعات، شامل پرسشنامه محقق ساخته سازمان یاددهنده زارع (1387) براساس نظریه نوئل تیچی (2004) بود. روایی پرسشنامه به صورت محتوایی، صوری و سازه تأیید و ضریب پایایی آن 0/97 محاسبه شد. داده ها با استفاده از نرم افزارهای SPSS و Amos Graphics روش های آماری توصیفی (میانگین، فراوانی، انحراف معیار) و روش های آماری استنباطی (تحلیل عاملی تأییدی، آزمون رتبه بندی فریدمن، آزمون t تک متغیره) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که میانگین هر پنج مولفه مذکور از سطح متوسط (3) بالاتر است، بنابراین می توان گفت که ویژگی های دانشگاه اصفهان در سطح بسیار مطلوبی با ویژگی های سازمان یاددهنده انطباق دارد به عبارتی دیگر این دانشگاه در استفاده از مولفه های سازمان یاددهنده، از جایگاه مناسبی برخوردار است. هم چنین نتایج حاکی از آن است که دانشگاه اصفهان به مولفه ایده ها بیشتر از بقیه مولفه ها توجه داشته است

کلمات کلیدی:

سازمان یاددهنده، آموزش عالی، دانشگاه اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1122445>

